

27° zondag door het jaar (C)
2 oktober 2022

Eerste lezing(Hab., 1, 2-3; 2, 2-4)
Uit de Profeet Habakuk

De profeet Habakuk kon de ellende niet meer aan
en riep tot God:
'Hoelang moet ik nog roepen, Heer,
terwijl Jij maar niet luistert?
Er is zoveel geweld, ik schreeuw het uit,
maar Je geeft geen antwoord.
Waarom moet ik al dat onrecht aanzien,
en laat je die ellende maar bestaan?
Waarom al dat geweld en die onderdrukking?
Waarom is er zoveel ruzie en moeten mensen lijden onder conflicten?

En God antwoordde:
`Neem een pen en schrijf.
Schrijf klaar en duidelijk, zodat men het goed kan lezen.
Ik zal je een visioen meegeven.
Een visioen dat wacht om in vervulling te gaan,
het wacht zijn toegewezen tijd nog af
maar het zal echt gebeuren.

En jij, blijf wachten,
al duurt het nog even,
want dat visioen komt beslist,
het komt op tijd.

En het zal inhouden dat wie rechtvaardig is
staande zal blijven door zijn geloof.
Wie niet deugd, echter, zal ten onder gaan.

Tweede lezing (2Tim., 1, 6-8. 13-14)
Uit de tweede brief van de apostel Paulus aan Timoteüs

Beste vriend,
mag ik je ten eerste op het hart drukken
om met vurigheid te vertrouwen op de gaven van Gods genade,
die over jou zijn gekomen toen ik je de handen heb opgelegd.
En vreesachtigheid hoort daar niet bij,
wel kracht, en liefde, en geduld.
Je moet je dus niet schamen om van de Heer te getuigen,
en ook niet om over mij te vertellen,
die om hem in de gevangenis zit.
Weet dat ook jij om het evangelie zult moeten lijden,
maar dat God je dan met zijn kracht zal bijstaan.
Probeer de raad en de richtlijnen te volgen,
die ik je heb gegeven.
Blijf er trouw aan in geloof en liefde voor Jezus Christus.
En Gods Geest, die in ons woont,

zal je daarbij helpen.

Evangelie (Lc., 17. 5-10)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

De apostelen vroegen aan Jezus:

‘Geef ons een sterk vertrouwen.’

En Jezus zei:

‘Als je vertrouwen hebt,

zo klein als een mosterdzaadje,

dan is het voldoende om tegen die moerbeiboom daar te zeggen:

‘Kom met wortel en al uit de grond en verplant je naar zee’,

en hij zal het doen.’

En dan legde hij hen een gelijkenis voor.

Hij zei:

‘Stel je eens voor dat een van jullie een knecht heeft,

die voor hem het land beploegt, of het vee hoedt.

En die komt 's avonds thuis van zijn werk.

Zal hij hem zeggen: ‘Kom met me mee aan tafel.’?

Nee toch.

Hij zal hem zeggen:

‘maak voor mij een maaltijd klaar,

en zet die aan me voor.

En pas wanneer ik klaar ben,

kun je zelf eten en drinken.’

Je hoeft een knecht toch niet te bedanken

omdat hij gedaan heeft wat zijn opdracht is.

Zo moeten ook jullie zeggen,

wanneer jullie alles hebben gedaan wat van jullie verwacht werd:

‘Wij zijn maar knechten,

wij hebben gedaan wat we moesten doen.’

Homilie

B en Z,

Een tijd geleden was ik aanwezig op de familiedag in een woonzorgcentrum.

Er was veel volk en de ontvangst was heel verzorgd.

Iedereen kon aanschuiven bij een rijkelijk buffet.

Je nam een bord en liep voorbij de dientafel waar personeelsleden je naar wensen bedienden.

Tussen hen stond ook de directeur.

Iemand zegde me: ‘toch mooi van die directeur dat hij zich niet te hoog acht om ook het gewone werk te doen.’

Tot zijn verbazing antwoordde ik: ‘ik vind dat niet mooi van de directeur. Hij moet daar niet staan, hij moet bij de bezoekers zijn, en hen de gelegenheid geven om hem aan te spreken, en hun bekommernissen te vertellen of vragen te stellen. Dat is zijn werk, en wat hij nu doet is het werk van zijn personeel.’

Een tijd later is gebleken dat ik het juist voor had. De directeur werd ontslagen omdat het bestuur merkte dat hij de zaak niet aan kon, en alle verantwoordelijkheden ontvluchtte, en dat er veel verkeerd liep in de instelling.

In feite stond hij achter de dientafel om niet geconfronteerd te worden met lastige vragen of opmerkingen.

Dat degene die me aansprak waardering toonde voor wat de directeur aan het doen was heeft eigenlijk te maken met een verkeerd beeld van leiderschap.

Leiderschap wordt zeer dikwijls beschouwd als 'boven de anderen staan', 'het voor het zeggen hebben', 'iedereen naar je pijpen doen dansen', 'aan niemand verantwoording moeten afleggen'.

Dat klinkt ook door in de woorden die we gebruiken om een leidinggevende te benoemen: de superieur, de meerdere, de baas, de chef...

Maar eigenlijk klopt dat niet.

In een organisatie zijn meerdere functies en verantwoordelijkheden vereist. Zo zijn er mensen nodig die de taken uitvoeren, die moeten gedaan worden, maar evenzeer zijn er mensen nodig die het geheel bij mekaar houden en richting uittekenen.

En gelukkig is niet iedereen gelijk. Er zijn er die de kunst kennen om leiding te geven, en er zijn er die zich het beste voelen als ze kunnen uitvoeren.

Dat wist de apostel Paulus reeds zoals hij schrijft in zijn brief aan de Korintiërs: er zijn vele soorten dienstverlening, er zijn allerlei soorten werk. En er zijn ook verschillende gaven.

Maar, zo voegt hij eraan toe, alles gaat terug op een en dezelfde geest.

En die geest dat kunnen we het beste 'dienstbaarheid' noemen.

Iedereen heeft zijn gaven, zijn talenten gekregen om 'dienstbaar' te zijn.

De plaats die iemand in de samenleving inneemt – is dat nu als leidinggevende, of als uitvoerende – is een dienst aan de gemeenschap.

En geen enkele plaats is belangrijker dan een andere. Misschien heeft de ene wel meer verantwoordelijkheid dan de andere, maar daartoe heeft hij dan ook de gepaste talenten.

Iedereen moet kunnen zeggen: ik heb gedaan wat ik moest doen.

Het parabeltje dat we zojuist hebben gelezen in het evangelie mogen we dan ook zo verstaan.

We mogen niet de neiging hebben erin te lezen dat iemand, die mensen tot zijn dienst heeft, zich door hen kan laten dienen, en er zelfs geen dankjewel voor moet zeggen.

Dat staat er niet.

Jezus richt zijn woord niet tot die knecht, wanneer hij zegt: wanneer jullie alles hebben gedaan wat van jullie verwacht werd, zeg dan: 'Wij zijn maar knechten, wij hebben gedaan wat we moesten doen.'

Hij richt zich tot zijn apostelen, en via hen tot ieder van ons.

Hij zegt: iedereen is geroepen om zijn talenten te gebruiken in dienst van de gemeenschap, tot uitbouw van het Rijk van God op aarde.

Ook zij die leiding geven doen maar wat ze moeten doen. Ook zij zijn dienaars.

Het komt er voor iedereen op aan zijn opdracht naar behoren uit te voeren, te doen wat van hem/haar verwacht wordt, zijn/haar talenten in te zetten in dienst van de anderen, en niet in dienst van eigen aanzien en profijt.

Als iedereen dit daar zou van uitgaan, onze maatschappij zou er heel anders uitzien.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op